

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/199/2019
Identifikačné číslo spisu: 8317202041
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8317202041.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Štátny fond rozvoja bývania, so sídlom Lamacská cesta 8, 833 04 Bratislava, IČO: 31 749 542, zastúpeného obchodnou spoločnosťou GARAJ & Partners s.r.o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35 951 125, za ktorú kona JUDr. Marian Garaj, konateľ a advokát, proti žalovaným 1/ O. J. a 2/ C. J., obom bytom W. J. XX, XXX XX W. J., o zaplatenie 10.738,42 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6Csp/28/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. februára 2019 sp. zn. 7Co/147/2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28. februára 2019 sp. zn. 7Co/147/2018 a rozsudok Okresného súdu Humenné z 29. mája 2018 č. k. 6Csp/28/2017-213 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Humenné na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 29. mája 2018 č. k. 6Csp/28/2017-213 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi 4.052,30 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 5.352,30 € od 25. novembra 2016 do 1. decembra 2016, zo sumy 5.102,30 € od 2. decembra 2016 do 2. januára 2017, zo sumy 5.002,30 € od 3. januára 2017 do 5. februára 2017, zo sumy 4.752,30 € od 6. februára 2017 do 1. marca 2017, zo sumy 4.502,30 € od 2. marca 2017 do 1. júna 2017, zo sumy 4.252,30 € od 2. júna 2017 do 7. septembra 2017, zo sumy 4.152,30 € od 8. septembra 2017 do 1. januára 2018, zo sumy 4.052,30 € od 2. januára 2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaným 1/ a 2/ vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že je nesporné, že medzi stranami sporu bola uzatvorená tzv. typová zmluva a v zmysle novely Občianskeho zákonníka zákona č. 150/2004 Z.z. sa táto zmluva dostala do režimu zmluvy spotrebiteľskej s poskytnutím ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa. Ide podľa neho o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, nakoľko žalobca ako Štátny fond rozvoja bývania je samostatnou právnickou osobou v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 124/1996 Z.z. o štátnom fonde rozvoja bývania v znení platnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy. Mal za to, že žalobcu možno subsumovať pod

ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 28. februára 2019 sp. zn. 7Co/147/2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania. Žalovaným 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu spochybňujúce spotrebiteľský charakter zmluvy uzatvorenej medzi ním a žalovanými 30. júla 2003, s týmto sa stotožniť nedá. Žalobca v čase uzatvorenia tohto právneho úkonu mal postavenie právnickej osoby (§ 1 ods. 2 zákona č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) a v súlade s § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka disponoval spôsobilosťou mať práva a povinnosti. Mohol teda podľa odvolacieho súdu samostatne vo vlastnom mene vykonávať činnosti zverené mu zákonom č. 124/1996 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Uzatváranie zmlúv o poskytnutí podpory vo forme úveru má charakter sústavnosti a účelom týchto zmlúv je bez akýchkoľvek pochybností dosiahnutie zisku. Zmluva o úvere uzatvorená v súlade s § 497 Obchodného zákonníka je zmluvou odplatnou a dlžníkovi okrem povinnosti vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky vzniká i povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky. Splátky úrokov z úverov poskytnutých z fondu pritom podľa odvolacieho súdu bez akýchkoľvek pochybností vytvárali časť zdrojov žalobcu (§ 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 124/1996 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Poskytnutie podpory vo forme úveru žalovaným tak podľa odvolacieho súdu napĺňa definíciu obsiahnutú v § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Ak zmluva upravovala následky odstúpenia odlišne od občianskoprávnej úpravy takejto dojednania je neplatné pre jeho rozpor s § 54 Občianskeho zákonníka. Išlo o absolútnu neplatnosť vyplývajúcu z § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo zrušenie zmluvy s účinkami od začiatku, zo zrušenej zmluvy žalobcovi vzniklo právo iba domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad vyplývajúcich z § 451 Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka). Odstúpením od zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru zanikol i záväzkový vzťah vzniknutý z tohto právneho úkonu. V dôsledku neexistencie úverového záväzku nemôže samostatne existovať ani zmluvná pokuta (§ 544 Občianskeho zákonníka) zabezpečujúca už zaniknutý záväzkový vzťah, ani z ustanovenia zmluvy upravujúce za poskytnutie úveru.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Prípustnosť mimoriadneho opravneho prostriedku vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP majúce za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Podľa žalobcu dovolacím súdom dosiaľ nevyriešená právna otázka sa týka právneho posúdenia, či uzatvorením zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru podľa ust. zákona č. NR SR 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ŠFRB“) s fyzickou osobou dochádza k vzniku spotrebiteľskej zmluvy, ktorá by spĺňala kritériá stanovené ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Zároveň je podľa neho nezodpovedanou otázkou, či sa na daný zmluvný vzťah majú aplikovať iné spotrebiteľské právne normy, t.j. či sa na daný predmetný právny vzťah majú platné a účinné právne predpisy Slovenskej republiky, resp. úijná ochrana spotrebiteľa, alebo je uvedená aplikácia v danom prípade vylúčená. Žalobca má za to, že daný právny vzťah nespadá pod ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka a nemožno naň aplikovať ostatné ustanovenia spotrebiteľského práva, ani smernice úijného práva zaoberajúce sa touto problematikou. V danej veci existujú dôvody na vylúčenie žalovaných zo spotrebiteľsko-právnej ochrany. Má za to, že v danom prípade je potrebné aplikovať prioritne normy obchodného práva, pretože poskytuje podporu vo forme úveru a úverový vzťah je podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Žalobca v dovolaní tiež tvrdí, že z pohľadu vnútrosťahovného práva nenaplnia znaky dodávateľa, t.j. predpoklady hypotézy právnej normy obsiahnutej v ustanovení § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, na ktorú sa odvolací súd odvolával, a preto nemožno splniť ani kritériá ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak jedným z účastníkov zmluvného vzťahu nie je dodávateľ, nakoľko nesplnia zákonné pojmové znaky a podmienky, nemožno vyvodiť právny

záver, že taký zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským. Charakter spotrebiteľskej zmluvy nemožno odvíjať len od skutočnosti, že jedna zo zmluvných strán, v danom prípade žiadateľ, nemal možnosť ovplyvniť jej zmluvné podmienky. Navyše poukazuje na to, že ani samotný žalobca nemá možnosť ovplyvnenia zmluvných podmienok. Poukázal na skutočnosť, že z bodu 19 dovodovej správy k novele zákona o ŠFRB č. 244/2017 Z.z. zo 7. septembra 2017 vyplýva právny názor, že subjekty, ktoré vstupujú do zmluvného vzťahu so ŠFRB za účelom získania podpory vo forme úveru nemajú požívať ochranu ako spotrebiteľia a ŠFRB nie je dodávateľom v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka. Žalobca v doplnení dovolania poukázal na závery uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. apríla 2019 sp. zn. 4Cdo/106/2018, sp. zn. 8Cdo/9/2019 z 29. apríla 2020 a 5Cdo/170/2018 z 28. mája 2020).

4. Žalovaní 1/ a 2/ sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné a rozsudok odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (u špecie) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. Žalobca v dovolaní uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (nie skutkovú) hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie. Otázka relevantná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

9. V danom prípade žalobca v dovolaní zákonom zodpovedajúcim spôsobom zadefinoval relevantnú právnu otázku, ktorá nebola dovolacím súdom vyriešená. Prípustnosť jeho dovolania preto vyplýva z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. K tomu odvolací súd poznamenáva, že otázku, či je dovolanie prípustné, a ak áno, podľa ktorého ustanovenia CSP, posudzuje dovolací súd v prihľadnutí na procesný stav existujúci v čase podania dovolania.

10. V čase podania dovolania (31. máj 2019) žalobcom nastolená právna otázka, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovolací súd ale uznesením z 29. apríla 2019 (ktoré však nadobudlo právoplatnosť neskôr ako podal žalobca dovolanie v prejednávanej spore) sp. zn. 4Cdo/106/2018 rozhodol v analogickej právnej veci žalobcu ŠFRB (vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 20C/331/2015) tak, že zrušil žalobu zamietajúce rozhodnutia súdov nižších stupňov a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na riešení rovnakej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu aj v teraz preskúmvanej veci, teda na vyriešení otázky, či právny vzťah založený medzi žalobcom a žalovanou 1/ z titulu Zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru uzavretej podľa ustanovení zákona č. 124/1996 Z.z. o

S'ťažným fonde rozvoja by'vania z 23. ma'ja 2000 (za vra'tenie ktorej podpory ruc'ili z'atovaní 2/ a 3/), je spotrebiteľskou zmluvou, alebo sa jedna' o c'isto obchodnoprávny vzťah.

11. Dovolací súd v ostatnej označenej právnej veci dospel k záveru, obdobne aj v uznesení sp. zn. 8Cdo/9/2019, že S'FRB je osobitný subjekt zriadený zákonom na realizáciu podpory s'ťažtu v oblasti bytovej politiky zákonom upravenými nástrojmi, pri ktorej nemá postavenie dodávateľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a ním uzatvorené zmluvy pri realizácii podpory s'ťažtu v oblasti bytovej politiky nemajú charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

12. Na odôvodnenie tohto záveru dovolací súd, po krátkom historickom exkurze úpravy spotrebiteľského práva vo vnútornom právnom systéme a vyklade relevantných ustanovení právnych predpisov, uviedol, že žalobca S'FRB je právnickou osobou pôvodne zriadenou zákonom č. 124/1996 Z.z. o S'ťažnom fonde rozvoja by'vania účinným od 1. ma'ja 1996. Tento zákon upravil podmienky pre poskytovanie podpory s'ťažtu na rozširovanie a zvelaďovanie bytovej fondu a vytvoril systém ekonomickej podpory rozvoja by'vania a sústredenia zdrojov pre tento účel v S'FRB, ktorý bol ním zriadený (§ 1 ods. 1). Postavenie S'FRB zostalo nezmenené aj po zákonných zmenách (zákon č. 607/2003 Z.z., zákon č. 150/2013 Z.z.). Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 150/2013 Z.z. je S'FRB financňnou inštitúciou služiacou na implementáciu financných nástrojov podľa osobitného predpisu, ktorými sú Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Euro'pskom fonde regionálneho rozvoja, Euro'pskom sociálnom fonde, Kohe'znom fonde, Euro'pskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Euro'pskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Euro'pskom fonde regionálneho rozvoja, Euro'pskom sociálnom fonde, Kohe'znom fonde a Euro'pskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrus'uje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013). S'FRB neposkytuje podporu vo forme úveru širokej verejnosti, ale iba vymedzenému okruhu osôb, ktoré musia mať na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, ak ide o fyzickú osobu, prípadne sídlo, ak je žiadateľom podpory právnická osoba (§ 7 zákona č. 150/2013 Z.z.). Podpora sa poskytuje za zvýhodnených podmienok upravených v zákone. S'ťažtný fond rozvoja by'vania je koncipovaný ako tzv. obrátkový fond. Znamená to, že prostriedky, ktorými disponuje, sú používané najmä na poskytovanie podpory vo forme úverov za zvýhodnených podmienok, oproti podmienkam trhovým (§ 3, § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 150/2013 Z.z.). Prostriedky fondu možno použiť aj na správu fondu, avšak len v zákonom limitovanom rozsahu (§ 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 150/2013 Z.z.). Vychádzajúc z uvedeneho dovolací súd dospel k záveru, že žalobca S'FRB je osobitný subjekt zriadený zákonom, prostredníctvom ktorého s'ťažt realizuje svoju bytovú politiku zákonom upravenými nástrojmi, medzi ktoré patrí aj zmluva o úvere. Jeho činnosť nemá atribúty podnikateľskej činnosti podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka, nevykonáva činnosť za účelom dosiahnutia zisku, ale realizuje podporu s'ťažtu v oblasti bytovej politiky. Otázkou zostáva, či S'FRB má aj v takomto prípade postavenie dodávateľa. Ako už dovolací súd konštatoval, posúdenie toho, či ide o dodávateľa je nutné vni'vať aj v súvislostiach právnej úpravy a judikatúry práva EÚ. Dovolací súd v predmetnom rozhodnutí tiež poukázal na to, že ponímanie osoby dodávateľa v čl. 2 písm. c/ smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekaly'ch podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa vzťahuje (len) na zmluvy, ktoré podliehajú tejto smernici. Podľa čl. 1 bod 2. tejto smernice „Zmluvné podmienky, ktoré odra'zajú za'važné za'konne' alebo regulac'ne' ustanovenia a ustanovenia alebo za'sady medzinárodných dohovorov, ktorých sú členské s'ťažty alebo spoločensťvo zmluvnou stranou, najmä v oblasti dopravy, nepodliehajú ustanoveniam tejto smernice.“ Do rozsahu tejto smernice nespádajú zmluvné podmienky, ktoré odra'zajú za'konne' alebo regulac'ne' ustanovenia konkrétneho s'ťažtu. S'FRB nemo'že pri poskytovaní podpory by'vania vo forme úveru uplatniť „voľnú úvahu“, ale je povinný dodržať zákonom stanovené pravidlá. Ak žiadateľ podpory splní za'konne' podmienky fond je povinný s ním zmluvu za zvýhodnených, zákonom regulovaných podmienok, uzavrieť. Dovolací súd dospel k záveru, že na takto zákonom regulované zmluvy o úvere sa uvedená smernica nevzťahuje a nemožno z nej vychádzať pri vyklade pojmu dodávateľa vo vzťahu k S'FRB. Na podporu správnosti uvedeneho záveru dovolací súd poukázal na to, že zákonodarca vylučil, aby sa na S'FRB vzťahovala osobitná

právná úprava spotrebiteľských úverov upravených zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a o po^zic^kách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 1 ods. 3 písm. p/). Rovnako je S^FRB vyluc^eny^ aj z právnej úpravy úverov na bývanie upravených zákonom č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 1 ods. 4 písm. i/). Žalobca je tak ins^titu^tom sui generis, slu^zi ako ekonomický nástroj bytovej politiky s^ta^tu. Ochrana spotrebiteľa sa má primárne uplatniť proti nekalým praktikám dodávateľov, ktoré sa pri realizovaní podpory s^ta^tom vyluc^uju. Podporu zo S^FRB možno poskytnuť len špecifickej skupine žiadateľov za zákonom stanovených podmienok, ktoré sú pre žiadateľa priaznivejšie než podmienky, za ktorých by vedel obstarat^ financ^ne^ prostriedky na kapitálovom trhu. S^FRB ako účelový fond zriadený s^ta^tom si nemo^ze v zmluva^ch o poskytnutí podpory dohodnuť podmienky, ktoré by nemali oporu v zákone. Ako už bolo kons^tatovane^ dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatv^raní a plnení spotrebiteľskej zmluvy kona^ v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na základe vyššie uvedených špecifik S^FRB nevykona^va podnikateľsku, ani obchodnu^ činnosť, tak ako to má na mysli na^s^ právnny poriadok. Keďže vs^ak ochranu spotrebiteľa je nutné^ vni^mat^ aj v súvislostiach právnej úpravy a judikatu^ry práva EÚ, teda v zmysle cieľov komunitárneho práva, bolo nutné^ posu^diť, či S^FRB je možné chápať ako dodávateľ a v zmysle chápania tohto pojmu cez optiku komunitárneho práva. Ani v tomto prípade ale nemožno dospieť k záveru, že S^FRB spln^a pojmove^ znaky dodávateľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 Obc^ianskeho zákonníka.

13. Sena^t dovolacieho súdu, ktorý kona^ v danej veci, sa stotoz^nu^je so závermi vyjadrenými v uznesení ine^ho sena^tu z 29. apríla 2019 sp. zn. 4Cdo/106/2018, ako aj v uznesení z 29. apríla 2020 sp. zn. 8Cdo/9/2019 a nevidí^ z^iadny do^vod na zmenu právneho názoru vyjadrene^ho v označenom rozhodnutí alebo na odklon od právneho názoru v n^om vyjadrene^ho, a teda ani do^vod na postu^penie veci veľkému sena^tu najvyššieho súdu [rozsudok dovolacieho súdu z 10. novembra 2016 sp.zn. 3Cdo/174/2016 (R 17/2017)].

14. Pokiaľ žalobca poukazuje v podaní doručenom dovolaciemu súdu 21. októbra 2020 aj na uznesenie najvyššieho súdu z 26. augusta 2020 sp. zn. 8Cdo/164/2020, kde podľa žalobcu najvyšší súd išiel nad rámec špecifikovanej právnej otázky, spor prejednávajúci sena^t (7C) uvádza, že v zmysle § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a doplnať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania a tak sa s názormi žalobcu, ktoré uvádza nad rámec podaného dovolania, nezaoberal.

15. Dovolací súd na základe vyššie uvedených úverov dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je prípustne^ a zároveň aj do^vodne^, a teda je potrebné napadnuť rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP). Keďže na^pravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej ins^tancie (§ 449 ods. 2 CSP).

16. Ak bolo rozhodnutie zrušene^ a ak bola vec vra^tena^ na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej ins^tancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej ins^tancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trova^ch po^vodne^ho konania a o trova^ch dovolacieho konania (§ 454 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal sena^t najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.